

at Statsbanernes Budget bør optages paa Finantsloven og blive Gjenstand for Statsrevisionens Behandling, om vi end, som jeg har tilladt mig at fremhæve, mulig ikke ere ganske enige om det Omfang, hvori et saadant Budgets Detailler bør optages paa Finantsloven, og dernæst i det andet Punkt, at ogsaa vi anse det for rigtigt og ønskeligt, at de egentlige Embedsmænds Antal og Lønninger fastslaaes ved Lov. Det var jo ogsaa forsøgt gennemført fra Regjeringens Side ved det Lovforslag, der blev fremlagt i 1877—78, men hvis Behandling da ikke førtes til Ende, og hvis fortsatte Behandling blev opsat formentlig af Hensyn til det da indledede Kjøb af de sjællandske Baner. Seg skal her til endnu kun knytte en Opfordring til Regjeringen om at søge snarest muligt at faae tilveiebragt og gennemført de Forandringer i Organisationen, som ere blevne nødvendige ved Kjøbet af de sjællandske Baner, og som ville være nødvendige, naar de to Baner net skulde drives under Et og efter samme Principer, saa at vi mulig allerede i næste Samling kunne faae et Lovforslag forelagt med det Indhold, som jeg har antydet, idet Regjeringen jo har ment, at den ikke allerede i denne Samling kunde fremkomme med et Lovforslag i denne Henseende. Der er nu snart forløbet 4 Aar, siden Loven om de sjællandske Baners Overgang til Staten udkom, og det er derfor vistnok nu paa Tide, og man vil formentlig ogsaa nu have de fornødne Erfaringer til at kunne gennemføre den tilsigtede Omordning, hvorved de to Dele af Banenettet komme til at udgjøre en virkelig Enhed.

Winther: Da baade Flertallets og Mindretallets ærede Ordførere synes at være af den Overbevisning, at der ikke kommer nogen Lov ud af dette Lovforslag, er jeg beroliget med Hensyn til de Tvivl, jeg har lige overfor det. Seg tillod mig allerede ved 2den Behandling at gjøre en Bemærkning desangaaende; men jeg har ikke villet stille Ændringsforslag; det er gaaet mig ligesom den sidste ærede Taler: Seg har antaget, at det var overflødig, fordi denne Sag dog ikke alligevel bliver bragt til Ende, men jeg vil dog, da andre Herrer have anset det for nødvendigt, uagtet der ikke er stillet Ændringsforslag, dog at udtale sig om Sagen, sige et Par Ord for yderligere at henlede Opmærksomheden paa dette enkelte Punkt. Det er ikke paa det samme Punkt, hvorom jeg havde stillet Ændringsforslag sidste Gang, men det er paa et Punkt, jeg løselig berørte. Seg anser det nemlig for at ville

være et overordentlig stort Misgreb, ifald man gav Jernbanedirektøren fast kongelig Ansættelse. Den nuværende Direktør for de jydsk-sjyiske Baner har som bekendt været ansat paa Opfigelse, og han har dog fungeret i en Række af Aar, og den Dygtighed, han har vist, har jo gjort, at der fra ingen Side har været noget Onske om, at han skulde fratræde. Det vil vistnok altid gaa saaledes med Bestyreren af en saa vigtig Anstalt, naar han opfylder sit Hverv tilfredsstillende; men jeg sætter, at man var uheldig i Valget af denne Mand! Hvilket ubehageligt Dilemma vilde man saa ikke komme i? Enten skulde man altsaa vedblive at lade ham bestyre Jernbanerne, eller man skulde afskedige ham med Pension, naar han var kongelig ansat, og det vilde jo være en Pension af en temmelig stor Gage. Det vilde ikke være heldigt om dette Tilfælde skulde indtræde, men der er en Omstændighed, som gjør, at jeg dog kunde tænke mig, at man kunde komme til et saadant Misgreb. Uagtet der jo ikke er nogen stor Udsigt til en Omverling af Ministerier her i Landet for Dieblisset, er det dog muligt, at der kunde ske en Forandring. Det er jo dog Noget, man maa haabe vil ske, for at vi ikke altid skulle ligge i det Uføre, hvori vi for Dieblisset befinde os. Men sæt nu, at et Ministerium tildels af politiske Grunde ansatte en Bestyrer for denne vigtige Institution, naturligvis en Mand, der iøvrigt maatte for Alles Dine staa som en dertil kvalificeret Mand, thi ellers vilde det jo ikke ske, men ved hvis Ansættelse dog det politiske Moment kom til at have en afgjørende Betydning. Ved et saadant fedt Embede er det vist ikke usædvanligt, at Eligt kan gjøre sig gjældende. Det kunde da maatte netop indtræffe, at der ansattes en Mand, som betragtet med Hensyn til Stillingen ikke kom til fuldt at tilfredsstille de Forordninger, der bør stilles til ham. Derjom der saa kom et andet Ministerium, kunde det jo være, at det ogsaa tog et politisk Hensyn og sagde: Ja, den Mand tilfredsstiller ikke, der kan ikke være nogen Fare ved at afskedige ham, og vi have nu en passende Anledning til at afskedige ham. Saa afskediger det ham, og saa skal Statskassen betale Pension. Dette Punkt vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa til nærmere Overveielse, naar den Tid kommer, da man kan vente, at der skal komme en Lov ud deraf. Naar jeg ikke har stillet Ændringsforslag i denne Retning, er det alene, fordi jeg har anset det for overflødig i dette Dieblis, men nu tror jeg tilstrækkelig at have henledet Thingets og Regjeringens Opmærksomhed derpaa.